

Javnaðarflokkurin

Nú mugu bygdarsamfeløg og útjaðaraðki styrkjast!

Alt má ikki enda í Suðurstreymi!

Borgarstjórin í Tórshavn og fleiri við honum rópa upp um stóra tørvinn í Suðurstreymi fyri lögum í ansingarplass og bústaðarplass, og tann eina bygdakommunan fyri og onnur eftir verður lögð undir Tórshavn. Hví verður spurt? Tí tað er best livilig í Suðurstreymi, ta má vera og er helst svarðið?

Hetta er úrslitið av politikk borgarligu samgongunnar við sambandsflokkinum á odda, hvar ágangurin í Miðkjóð er vaksandi, tí bygdin verða forsømdar.

Við einum sera vánaligum kommunupolitikk, hvar størsta forðingin fyri framburði er sjálvur kommunumálaráðharrin úr sambandsflokkinum, so er ein veldug miðsavnan farin fram í Suðurstreymi, tí eingin onnur kommuna hevur fingið virkað fyri landsstýrismanninum, sum meira ella minni hevur avtikið kommunala sjálvstýrið.

I hesi 4 árin hevur landsstýrið ikki rætt hond frá síðu at hjálpa upp á størsta trupulleikan, kommunuskuldina. Og tær kommunur, sum komu ringast fyri av búskaparkreppuni, hava stórt sæð verið sleptar upp á fjall av landsstýrinum, tí landsstýrismaðurin hevur ta

fatan, at hann er valdur til at tykta tey, sum eftir hansara tykki føra ein annan politikk. Ein ann so spyrja hvørjum maðurin er valdur av: vit hava fólkastýri, men hesin maður var uppstillaður bæði til kommunuval og lögtingsval fyri 4 árum síðani í størsta valdømi okkara við yvir 10.000 atkvøðum.

Hvør valdi hendan mót-miklasta mann okkara, jú, undir 1/2 prosent av møgulegum atkvøðum. Sigið so, at vit hava fólkastýri í Føroyum.

Javnaðarflokkurin setur sær fyrri eftir lögtingsvalið, at landspolitikkur aftur verður fyrri allar Føroyar og ikki bert fyrri Suðurstreym eisini á hesum økinum.

Útjaðarin og bygdin skulu styrkjast við einum aktivum kommunalpolitikk. Toppurin av kommunuskuldini hjá ringast støddu kommunum skal sanerast yvir kommunala kreppulánsgrunnin og landskassan. Landskassin og kommunukassar skulu hava loyvi til at styðja upp undir arbeiðsskapandi tiltøk saman við privatum og fælleigum.

Teir borgarligu flokkarnir søgdu fyri 4 árum síðani, at teir vildu minka umsiting-

ina í Tórshavn – minka yvirbygnaðin søgdu teir. Hvat hava sambandsmenn við lögmanni á odda og fólkafloksmenn gjørt? Jú, teir hava bæði óvugt av tí, teir søgd, sett hóptal av høgtlöntum fólki í landsmóttingina við alskyns stjórum og fulltrúum, og lønar-kostnaðurin – yvirbygnaðurin, sum minka skuldi, er vaksan almikið og veksur framvegis? Og øll hesi nýggju stórv eru í Tórshavn, einki á bygd.

Løysunarorðið fyri tænasturnar til bygdin og útjaðaran er privatisering. Tað siga teir borgarligu flokkarnir. Men Javnaðarflokkurin sigur nei.

Vit hava vælverkandi al-

mennar stovnar, sum tað kostar tað sama at nýta um alt landið: Telefonverkið - SEV - IRF - Ambulansutænastan - Sjúkrahúsverkið - Kommunulekarnar - Postverkið - osfr.

Javnaðarflokkurin vil betra og verja hesar almennu tænastur, ikki privatisera tær. Bygdaleiðir og Strandferðslan skulu framvegis vera almennir stovnar, men ferða- og fraktkostnaðurin eigur at vera eins millum Tórshavn og bygdin, óansæð hvar ein býr í landi okkara.

Tað skal vera eins gott at búgva alla staðni í Føroyum, og tað er als eingin eydna fyri Føroyar ella Føroyingar at flyta fleiri til Suðurstreym.

Skattalættar skulu ikki avloysast av privatum gjöldum, tí tað er asosialt og at skatta bygdin og útjaðaran harðari og harvið gera tað meira óliviligt út-ina fyri miðkjóð. Hesum fer Javnaðarflokkurin at virka móti.

Gjævið tí Javnaðarflokkinum tygara atkvøðu 30. apríl. Velji Javnaðarflokkin.

Birgir Mohr

Gomul og sjúk skulu ikki óttast

Í tí orðaskifti, sum hevur verið upp undir komandi lögtingsval, bæði í útvarpinum og sjónvarpinum, leggur ein merki til, at flestu flokkarnir leggja eftir Javnaðarflokkinum í orðaskiftinum, soleiðis gongur fram, at allir flokkar vilja tilleggia sær æruna av, at vit hava fingið eina pensiónsskipan, ja, sjálfv teir flokkar, sum ikki vóru til, tá vit finga hesa skipan í 1959. Veruleikin er tann, at tað var Javnaðarflokkurin, sum legði til brots, sum hann so mangan hevur gjørt, og sum hann eisini í framtíðini fer at gera, men fyrri at fáa ávirkan, so má hann fáa veljarans stuðul. Tað er avgerandi.

Sannleikin kann ikki reingjast. Tað var okkara flokkur, sum til valið í 1958 legði lunnar undir tað trygdarnetið, sum tann sósíala

skipanin er. Valið tá bleiv vunnið, tí vit søgdu frá, at øll skuldu hava eina trygd, tá tey blivu gomul ella blivu sjúk. Vit framdu tað í verki, sjálfv tað gekk hart á fyrri tá at fáa sambandsflokkin at koma við, men teir boygdu seg og pensiónsskipanin bleiv ein veruleiki, og eins og flokkur okkara framdi hetta í verki, so fara vit at gera nakað við at bota um viðurskiptini, tí tíðin er figgarliga farin frá teimum upp-hæddum, sum verður latið í pensión. Sammeta vit við tað, sum tey finga í 1958, við tað sum verður latið í dag, so má ein broyting fara fram, og hana fara vit at fremja. Tað at føra fram, sum hinir flokkarnir gera, at samfelagið ikki hevur ráð, og tí mugu vit gera aðrar broytingar so sum fólkaflokkurin við einari

fólkatrygging, sum bert verður fyrri tey, sum kunnu gjalda. Henni taka vit ikki undir við.

Javnaðarflokkurin fer at taka hesi viðurskipti í tí álvara, sum kreyst, og føra hesi viðurskipti fram soleið-

is, at gomul og sjúk ikki hava nakra grund til at óttast, men skulu kenna seg trygg.

Tað verður beinanvegin sett krav frá okkum um eina rimuliga hækking og somuleiðis fer flokkur okkara at hyggja at og fremja lækking av almennum gjöldum, sum vilja føra við sær, at meira verður eftir til tað vanliga húsarhaldið, og hetta verður galdandi bæði fyri pensiónistar og tað vanliga húsarhaldið.

Javnaðarflokkurin fer til val við tí fyrri eyga at bota um viðurskiptini og við tínnari hjálp verður framtið verk tað, sum vit í valstríðnum føra fram.

Vit stand við givin lyfti.

Sverre Midjord

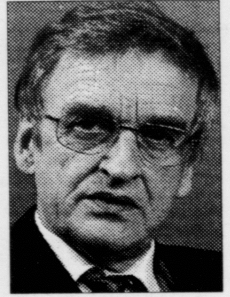
1994-98 størsta studningstíðarskeið í føroyskari søgu

Føroya Banki upplýsir í síni årsfrágreiðing, at hann síðan hann byrjaði hevur strikað skuld fyrri knappar 4000 milliónir. Meginparturin hjá føroyska vinnulivinum. Tað vil siga hjá handils-, ídnaðar-, ali- og fiskivinnufyrirtekum. Landskassin hevur í sama tíðarskeiði beinleiðis og umvegis Menningar-, Ídnaðar- og Framtaksgrunnin strikað 2000 milliónir. Útlendskir ognarar hava strikað nakað nógvar milliónir.

6-7 milliardir í studningi eftir 4 árum – tað er veruleikin.

Og so endurtekur søgan seg, Teir flokkar, sum helst umboða teir, id hava fingið størsta útgjaldið, teir bretta sær á og siga, at nú er eingin studningur og kolasvartir borgarligir tónar hoyrast har tey, sum eru veik í samfelagnum og ikki kunnu dansa um hendan »fyrirbils« gullkálvin, eru »eitt problem«, sum sambandsmaðurin nú eiti kvæðið segði í sjónvarpinum um tey gomlu.

Tey sjúku eru eisini problem hjá fólka- og sambandsflokkinum. Tey, sum ikki hava eina inntøku so

fræga, at tey sjálv kunnu spara upp til eina pensión, tey eru eisini »eitt problem«. Tann elitu dyrkingin – tú skal vera ungur, friksur og raskur fyrri at hava ein rætt – id fer fram innan sambands- og fólkaflokkin, er forkastilig.

Móti hesi hugsan gongur Javnaðarflokkurin, id sigur, at rætturin hjá øllum – ríkurum so fátækum – at fáa útbúgving, heilsuøkt og eldrarøkt er sjálvsagdur. Ert tú samdur, so set X við lista C 30. apríl.

Thomas Arabo

Ungdómurin skal ikki setast aftur av figgarligum ávum, hesum borgar Javnaðarflokkurin fyrri!

Meinlíkt er til, at tað eru eisini aðrir samfelagsbólkar, sum eru afturútsigldir. Í grunnsjónarmiðum Javnaðarflokksins stendur, at øllum okkara ungdommi verður tryggjaður møguleiki til at nema sær útbúgving.

Men nú er aftur við at sníkja seg inn ein stættamunur, har ungdomar, sum eiga foreldur, sum kunnu stuðla figgarliga, fara undir útbúgving, meðan hini setast aftur. Her mugu vit sláa fast, at eingin skal setast aftur av figgarligum orsøkum. Tað skulu bert vera evni og vilji, sum seta hesa avmarking.

Javnaðarflokkurin leggur til eisini til brots við, at útbúgvingarstuðulin verður hækkaður, og at lánimøguleikarnir verða lættir.

Men her má samstundis eisini hugast um íbúðar- og ferðamøguleikarnar hjá lesandi. Sum er røkkur stuðulin ikki til hjá einum lesandi av bygd, sum skal leiga sær íbúð ella ferðast aftur og

fram millum skúla og heim.

At vit brúka figgarliga orku til at stuðla ungdominum til útbúgvingar, er skilgott. Tað finst ikki ein betri sløga í okkara landi, enn hon vit gera í okkara ungdom.

Við tíni atkvøðu megna vit eisini hetta megnartakið. Vel Javnaðarflokkin 30. apríl.

Edna Einarsson